

14 3346
ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1868—1869

Γενικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Σταυροδρομίῳ
Σχολείων τῆς Παναγίας

Ἀναγνωσθεῖσα τῇ 16 Φεβρουαρίου 1869 κατὰ τὴν
ἔναρξιν τῶν γενικῶν ἐξετάσεων

ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐφορείας

Τ Ω Ν

ΚΚ. Α. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗ, Π. Μ. ΚΑΜΑΡΑ,
Ν. ΑΚΑΤΟΥ καὶ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.

Ἐπισυνάπτεται ἡ προσλαλιὰ τῆς Α. Θ. Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΥΠΟΙΣ «ΒΥΖΑΝΤΙΔΟΣ»

Ἐδὸς Γλυξέκ-Καλδερτζι, Ἄριθ. 88.

1869

Ἡμερολόγιον τῶν ἐν Στρασεβουσίῳ

Σχολείων τῆς Παναγίας

Ἀναγνωσθεῖσα τῇ 10 Φεβρουαρίου 1869 κατὰ τὴν

ἐπιτομὴν τῶν γενικῶν ἐπιτομῶν

ἡμερολόγιον

ΤΑΒΛΙΝΑ ΣΤΟΚΑΛΕΟΥΣ

Ἐπί τῆς Ἐπιτομῆς

ΤΟΥ

Κ. Α. Τ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Π. Μ. ΚΑΜΑΡΑ

Ν. ΚΑΛΟΥ καὶ Γ. ΑΝΤΩΝΙΔΟΥ.

Ἐπισημασθέντα ἡ προσαγωγὴ τῆς Α. Θ. Π.

τῶν Οἰκονομικῶν Παταρίων

ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

Ὅμοιον τῆς ἐπιτομῆς, ἄρα 88

Θεοφιλέστατε Δέσποτα,

Σεβαστὴ καὶ φιλόμυθος ὁμήγυρις.

ἘΠΕΛΟΞΑΣΜΕΝΟΝ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰψίστου καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἠξίωσεν ἡμᾶς καὶ αὖθις ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ διανύσαντας καὶ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος ἐμφανίζεσθαι ἐνώπιον ὑμῶν μετὰ τῆς ἐμπιστευθείσης ἡμῖν νεότητος, καὶ παραστῆσαι ὑμῖν σήμερον εἰκοσι περίπου μαθητάς, διακούσαντας τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ δώδεκα, τροφίμους ὅλους τῆς Σχολῆς, προαχθέντας ἀπὸ τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ μέχρι τῶν ἀνωτάτων τάξεων, καὶ εἰς αὐτὴν ἀποκλειστικῶς ἐφείλοντας τὰς γνώσεις καὶ τὸ εὖ εἶναι αὐτῶν. Ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίροντες τῇ ἐντίμῳ ὁμοδόξῳ Κοινοτήτι, δι' οὗ κατ' ἔτος δρέπεται καρπὸς τῶν πολυειδῶν ἀγῶνων καὶ προσπαθειῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προκωγωγῆς τῶν Σχολείων τούτων, προβαίνομεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήγον τοῦτο σχολικὸν ἔτος κυριωτέρων πράξεων τῆς Σχολῆς, δοξολογοῦντες καὶ αὖθις τὸν Ἰψίστον, ἐφ' ᾧ ἐπεδαψιλεύσατο ἡμῖν εὐλογία καὶ ἀρωγὴ ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ συγκαταβάσει εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν.

Ἀποστολὴ εἰς Ἀγγλίαν τοῦ ἐκ τῶν Διδασκάλων τῆς Σχολῆς Κ. Ν. Γεωργιάδου.

Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐλάβομεν ἀφορμὰς ἰδίᾳ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Ἀλληλοδιδασκτικῇ λεγομένη Σχολῇ διδασκαλίας. Βλέποντες μαθητὰς τριετίαν καὶ τετραετίαν ὅλην διανύσαντας ἐν τοῖς δημοτικαῖς Σχολαῖς, μὲν ἀναγιγνώσκοντες καὶ γράφοντες ὅπως οὐκ ἐλευθέρως, παιδὰς ἄλλως τε

εὐφρεῖς καὶ νοήμονας, ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν ν' ἐξετάσωμεν εἰς τί ἐδαπανᾶτο τοσοῦτος πολύτιμος χρόνος. Δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐξαχόμενον τῶν ἐρευνῶν ἡμῶν ὑπῆρξε λίαν λυπηρόν· ἐβεβαιώθημεν ἀδιστακτῶς, ὅτι ἡ Ἀλληλοδιδασκτικὴ λεγόμενη μέθοδος, ἡ διὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ διὰ τὰ ἐν Γαλλίᾳ Σχολεῖα συγγράμματος τοῦ Σαραζίνου καὶ παρ' ἡμῖν εἰσαχθεῖσα, οὐδὲν ἄλλο ἦν, ἢ ματαιόσπουδον σύρραγμα ποικίλων συλλαβικῶν συνδυασμῶν, ὑπαρκτῶν τε καὶ φανταστῶν, κατατυραννοῦσα τοὺς τλήμονας ἑλληνόπαιδας ἐν τῇ τρυφερωτάτῃ ἡλικίᾳ αὐτῶν, χωρὶς μηδεμίαν νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τούτου ἐπὶ ἡμῶν σχεδὸν αἰῶνα, μηδὲ λόγος νὰ γίνηται περὶ τῆς καχεκτικῆς ταύτης καταστάσεως τῆς ἐν τοῖς δημοτικῶν Σχολεῖοις διδασκαλίας, τῆς πρώτης βάσεως καὶ ἀρχῆς πάσης ἐκπαιδεύσεως.

Καὶ πρῶτον ἐσπεύσαμεν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῶν σοφῶν Μελῶν τοῦ Φιλολογικοῦ ἡμῶν Συλλόγου τὰ πορίσματα τῶν ἐπὶ τούτῳ μελετῶν ἡμῶν, καὶ σκιαγραφήσαντες ἀμυδρὰν ἀλλὰ πιστὴν εἰκόνα τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν παιδαγωγείων τούτων, ὑπέδειξμεν συνάμα καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς δυνατὴν θεραπείαν, δι' ἰδιαιτέρως πραγματείας ἀναγνωσθείσης ἐν τῇ κριτικῇ συνεδριάσει, δημοσιευθείσης δὲ καὶ ἐν τῷ ἰγ' τεύχει τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ περιοδικοῦ. Ἀλλ' ἀφοῦ εἰς ἀκόρπους μόνον λόγους κατέληξαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ κόποι ἡμῶν, ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἀντίληψιν τῆς Σεβ. Ἐφορίας, οὐχὶ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρ' ἡμῶν προτεινομένης μεθόδου, καὶ τοὶ παρ' ἀξιοτίμων καὶ σεβαστῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐγκριθείσης, ἀλλ' ἀπλῶς πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, δι' ἀποστολῆς καταλλήλου προσώπου εἰς τὴν Ἑβρώπην, ἵνα ἐκ τοῦ σύγγεγυς σπουδάσας τὰ διάφορα παιδαγωγικὰ συστήματα, καὶ ἐπισκεφθεὶς τὰ ἐπισημότερα τῶν ἐκεῖ παιδαγωγείων, μεταφέρῃ καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα οἰονόηποτε σύστημα ἂν ἤθελε κρίνῃ πρόσφορον εἰς τὰ ἔθνη ἡμῶν, καὶ ἐπικροῦν εἰς τὰ ἐνεστώσας κοινωνικὰς ἡμῶν ἀνάγκας. Ἡ Ἐφορία πείθεισα ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον κατέστη ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον καὶ ἐπιωφελέστερον νὰ διαβρωθῆσθῃ ἡ διδασκαλία τῶν παιδῶν, τυχοῦσα δὲ καὶ τῆς ἐνεργοῦ συμπαράθεως τῆς φιλογενεστάτης ἀξιοσεβάστου κυρίας Λουκίας Καρθοδωροῦ, 6½ λίρας ὀθωμανικῆς, εἴτε τὸ πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐπὶ τούτῳ δαπάνης, προσενεγκούσης ἐπὶ τισὶν ὕροις, ἀπεφά-

σισε μὲν τὴν εἰς Ἀγγλίαν ἀποστολὴν τοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς Κ. Ν. Γεωργιάδου, ἐγκρατοῦς τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, εἰδήμονος δὲ τῆς Ἀγγλικῆς, καὶ δυναμέου ἐντὸς βραχείου χρόνου νὰ ὠφελῆθῃ εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐκ τῆς ἐκ τοῦ σύγγεγυς ἐπισκέψεως τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ παιδαγωγικῶν καταστημάτων, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ χειμῶνος καὶ τινῶν σχολικῶν λόγων ἠναγκάσθη ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀποστολὴν ταύτην μέχρι τοῦ παρελθόντος Μαΐου, ὅτε ἐξομαλυνθεῖσῶν τῶν διαφορῶν δυσχερειῶν ἀπέπλευσεν οὗτος εἰς τὸν πρὸς θν ὄρον, καὶ ἤδη ἐπὶ ἐννέα περὶ τοῦ μηνῶς ἐξακολουθεῖ ἐπισκεπτόμενος τακτικῶς τὰ ἐν Λονδίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας παιδαγωγεῖα, τυγχάνων πανταχοῦ ἐντίμου ὑποδοχῆς, πολλῶν φιλελλήνων Ἀγγλων φιλοτιμηθέντων νὰ τὸν συστήσωσιν ὡς ἀπεσταλμένον τῆς ἐν Πέτρᾳ Ἑλληνικῆς Κοινοῦτητος οὐ μόνον εἰς Καθηγητὰς καὶ Διευθυντὰς Ἐκπαιδευτηρίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τὰ τῆς πειδείας διέποντας, καὶ προθύμως συνεργούντων εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ θηρευομένου σκοποῦ, πανταχόθεν δ' ἀρνούμενος, ὡς φιλόπονος μέλισσα, εἴτε καλὸν καὶ ἐφαρμόσιμον εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, καὶ παρασκευαζόμενος κατὰ τὰ ἀμοιβτικῶς συμπεφωνημένα, ἵνα ἐπανελθὼν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου ἀναλάβῃ τὴν τακτοποίησιν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ τμήματος τῆς Σχολῆς, καὶ ῥυθμίση αὐτὸ κατὰ τὸ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένους λαοῖς διδασκτικὸν σύστημα. Τὸ μέλλον εἰς πάντας ἀδελφον· ἀλλὰ κατὰ τό, « καλῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος καλόν, » ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε βῆθ τῶν πραγμάτων αἴσιον προσωινιζόμεθα καὶ τὸ μέλλον· εἴθε μὴ ψευσθῶμεν τῶν ἐλπίδων· ἢ δ' ἐντιμος ἡμῶν Κοινότης, ἢ τοιοῦτου κοινωφελοῦς ἔργου τὴν πρωτοβουλίαν λαβοῦσα, περὶ οὗ τοσαύτην ἔδειξαν ὀλιγομίαν οἱ τὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παιδείας διέποντες, εἴθε νὰ δρέπηται ἀφθόνως τοὺς καρποὺς τῆς περὶ τοῦ μέλλοντος τοσοῦτων ἀπόρων παιδῶν μεριμνῆς αὐτῆς.

Ἀριθμὸς μαθητῶν καὶ μαθήματα αὐτῶν.

Ἡρξάμεθα τῶν ἐργασιῶν τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν, 25½ ἔχοντες μαθητὰς, 220 μὲν ἐκ τῶν κατὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις προσεβιβασθέντων ἢ μὴ, 3½ δὲ προσεβιβασθέντας ἐκ τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ· νέων δὲ μαθητῶν προσελθόντων 28 μὲν κατὰ τὴν ἐκρινὴν ἐξακμηγίαν, ἐν αἷς καὶ

εἰς Ἰσραηλίτης, 35 δὲ κατὰ τὴν χειμερινὴν 40 δὲ περίπου ἐπανεληθόντων ἐκ τῶν παλαιῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν Σχολὴν φοιτῶντων ἀνέβη εἰς 330, διηρημένους, ὡς γνωστόν, εἰς πέντε τάξεις ὧν ἡ γ'. διήρητο εἰς δύο τμήματα, προσερχομένους δὲ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐνορίας, τῆς Εὐαγγελιστρίας, Ταταούλων, Κωνσταντινουπόλεως, Γαλατᾶ, Διπλοκιονίου καὶ Ὀρτάκοι.

Ἦκουον δὲ ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας παρόντων 210 μαθητῶν.

Οἱ μὲν τῆς Ε'. ἦτοι τῆς κατωτάτης τάξεως, περὶ τοὺς 50 ἀριθμοῦσης μαθητᾶς, κατὰ μὲν τὴν ἐαρινὴν ἐξαμηνίαν, Ἰεράν Ἱστορίαν τῆς Π. Διαθήκης, Παιδ. Βιβλιοθήκης τεύχος Α'. Μυθολογίαν, Γεωγραφίαν στοιχειώδη, καὶ πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν, γυμναζόμενοι καὶ εἰς τὴν Καλλιγραφίαν· κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν, συνέχειαν τῶν ἄνωθι, καὶ τὸ τυπικὸν τῆς Γραμματικῆς.

Οἱ δὲ τῆς Δ'. ὑπὲρ τοὺς 50 ἐχούσης μαθητᾶς, κατὰ μὲν τὴν ἀ. ἐξαμηνίαν, Ἰεράν Ἱστορίαν τῆς Κ. Διαθήκης, ἐκ τῶν τοῦ Λουκιανοῦ, τυπικὸν συνέχειαν, Ἀρχαιολογίαν καὶ πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν· κατὰ δὲ τὴν β'. ἐξαμηνίαν, Ξενοφῶντος Κ. Π., ἐκ τῶν τοῦ Χρυσόστομου, καὶ συνέχειαν τῶν λοιπῶν, γυμναζόμενοι καὶ εἰς τὴν Καλλιγραφίαν.

Οἱ δὲ τῆς Γ'. ἐπέκεινα τῶν 60 μαθηταὶ κατὰ μὲν τὴν ἀ. ἐξαμηνίαν, ἐρμηνείαν τοῦ Ι. Εὐαγγελίου, Ἰσοκράτην, Ἑτυμολογικόν, Ἑλλήν. Ἱστορίαν, Ἀριθμητικῆς τὸ περὶ ἀναλογιῶν, Ὀθωμανικὰ καὶ Γαλλικὰ (ἀρχαί)· κατὰ δὲ τὴν β'. ἐξαμηνίαν, ἐκ τῶν τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τῶν τοῦ Λυσίου, ἀρχαῖς Συντακτικοῦ, Γεωμετρίας, Γεωγραφίας καὶ συνέχειαν τῶν λοιπῶν.

Οἱ δὲ τῆς Β'. 30 περίπου ἀριθμοῦσης μαθητᾶς, κατὰ μὲν τὴν ἀ. ἐξαμηνίαν, Ἰεράν Κατήχησιν, Δημ. περὶ τοῦ στεφάνου, Συντακτικόν, Γενικὴν Ἱστορίαν (ἀρχ. αἰῶνας), Γεωμετρίας συνέχειαν, Ὀθωμανικὰ καὶ Γαλλικὰ· κατὰ δὲ τὴν β'. ἐξαμηνίαν, Θουκυδίδου Ἱστορικόν, τὸ Α'. βιβλίον, Λυκούργου, Θεωρητικὴν Ἀριθμητικὴν καὶ συνέχειαν τῶν λοιπῶν.

Οἱ τῆς Α'. τέλος 20 περίπου μείναντες μαθηταὶ, κατὰ μὲν τὴν ἀ. ἐξαμηνίαν, Ἰεράς Κατηγήσεως συνέχειαν, Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας Α—Δ, Ἡροδότου τὸ Γ'. βιβλίον, Γενικὴν Ἱστορίαν, Ἄλγεσ

θραν, Κοσμογραφίαν, Γαλλικὰ καὶ Ὀθωμανικὰ· κατὰ δὲ τὴν β'. ἐξαμ. πρόστισι τῶν ἀνωτέρω, καὶ Ἰλιάδος Α καὶ Ζ, Εὐριπίδου Μήδειαν, Μετρικὴν (περὶ τοῦ Ἐπικοῦ, Ἰαμβικοῦ, Τροχαϊκοῦ, Ἀναπαιστικοῦ καὶ Σαπφικοῦ μέτρου), Θεοκρίτου Εἰδύλλια, Θουκυδίδου τὰς ἐν τῷ Α. βιβλίῳ δημηγορίας καὶ Διπλογραφίαν.

Καὶ εἰς μὲν τὰ τῆς ἀ. ἐξαμηνίας μαθήματα ἐξετασθέντες περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἐνώπιον τῆς Σεβ. Ἐφορίας περὶ τοῦ 120 ἐφάνησαν ἀριστεύοντες καὶ ἐξέχοντες· εἰς δὲ τὰ τῆς β'. ἐξαμηνίας πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἀπὸ σήμερον καὶ ἐξῆς.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὀριζομένων τούτων μαθημάτων ἐγυμνάσθησαν οἱ τῆς Α. τάξεως κατὰ τὰς διακοπὰς καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ ποιητῶν, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ἀπολυομένων δύνανται ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ἐρμηνεύσωσιν ἑλληνικόν τι κείμενον, ὡς δύναται νὰ βεβαιωθῇ ἕκαστος προτείων αὐτοῖς εἰς ἐξήγησιν διάφορα τεμάχια συγγραφέων, τὰ ὅποια δὲν ἐδιδάχθησαν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, δυνάμεθα πᾶρρησίᾳ νὰ κηρύξωμεν, οὐδενὸς ἐφείσθημεν κόπου, ἵνα παραστήσωμεν αὐτοὺς ὡς οἷόν τε ἥκιστα ἀτελεῖς. Καὶ μ' ἔδον ὅτι οὔτε προλύτους, οὔτε τελειοδιδάκτους παρουσιάζομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἀπλῶς μαθητὰς διακούσαντας τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς, μαθητὰς ἢ καταρτιζομένους εἰς τὰς ἀναγκαιοτέρας γενικὰς γνώσεις, ἵνα εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον μεταβῶσιν, ἢ περὶ σκευαζομένους εἰς τελειότεραν παιδείαν ἐν ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις, οἷους ἔχομεν οὐκ ἐλίγους ἐν τε τοῖς γυμνασίοις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, τριψίμους ὅμως τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, καὶ ὅμως ἀναλόγως τῶν καταβληθέντων κόπων ἀφθονωτέρους ἐδρεπόμεθ' ἂν τοὺς κερπούς, εἶγε ἐφ' ἧμῖν ἦν ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὴν διδασκαλίαν, καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ αἰῶνος, καθ' ὃν ζῶμεν, νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν ἐν τοῖς Σχολείοις δαπανώμενον χρόνον. Οἱ πάντες, φρονῶ, παραδεχόμεθα, ὅτι οὐ μόνον εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τέχνας θεωρία καὶ πράξις εἰσὶν ἀδιάσπαστα ἀλλήλων, καὶ οὔτε θεωρία ἄνευ πράξεως ὠφελεῖ, οὔτε πράξις ἄνευ θεωρίας δύναται νὰ πράξῃ τελειόν τι. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐφρρμογῇ τῶν σκέψεων τούτων διαφωνοῦ-

μεν δυστυχῶς, καὶ τὰ μάλιστα δυσχερῆς καθίσταται ἡ εὐρεσις τοῦ μέσου ὁδου, διότι κατὰ τὸν διάφορον προσορισμὸν τῶν ἐκπαιδευτικῶν κατὰστημάτων ποικίλλει καὶ ἡ χρῆσις τῆς μὲν ἢ τῆς δέ. Οὕτως εἰς μὲν τὰ τῆς ἀνωτάτης εἴτε ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως καθιδρύματα ἀναγκαιῶς πλεονάζει ἡ θεωρία, ἐνῶ εἰς τὰ τῆς κάτω ἐκπαιδεύσεως ἡ πράξις ἀποκλειστικῶς δέον νὰ ἐπικρατῇ, ὥστε ἐντελῆς ἁρμονία πράξεως καὶ θεωρίας μόνον εἰς τὰ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ ὑπάρχη· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις οὐ τοῦ τυχόντος τὸ ἀποφυγεῖν τὰ ἄκρα. Μέσης ἐκπαιδεύσεως καταστήματα θεωρητικά καὶ τὰ ἐνοριακὰ ἡμῶν Σχολεῖα, ἐπομένως καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς διδασκαλία δέον νὰ διαφέρῃ τῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις, καὶ ἐτι μᾶλλον τῆς ἐν τοῖς πνευματικαῖς, καθόσον ἡ ἐν αὐτοῖς μαθητιῶσα νεότης οὔτε ὄρισμένον στάδιον ἔχει, οὔτε ἐιδικῶν γνώσεων ἀπόκτησιν ἰσχυρεῖ, ἀλλὰ χρῆζει πρὸ παντὸς ἄλλου ἠθικὴν διάπλασιν νὰ λάβῃ, τὰ γίνῃ *ἄνθρωπος*, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ λαοῦ, νὰ ἀποκτήσῃ τὰς γενικωτέρως γνώσεις, τὰς τῶν *ὄν οὐκ ἄνευ*, εἰς πάντα μέλλοντα νὰ ζῇ ὁπωσούν ἐντίμως ἐν ἡ ἔλαχε κοινωνίᾳ, καὶ νὰ διαφέρῃ τῶν ἀλόγων ζώων οὐ μόνον κατὰ τὸν ἔξω, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.

Τοιούτου δ' ὄντος τοῦ προσορισμοῦ τῶν ἐνοριακῶν Σχολείων, οὐδεὶς νομίζω, δύναται ν' ἀμφισβῆσθαι ὅτι ἐκτενεῖς θεωρίαι, ἀποβλέπουσαι εἴτε εἰς γλωσσικὰς ἰδιότητας, εἴτε εἰς τὴν φιλοσοφίαν τῆς γλώσσης, ἤθελον εἶσθαι τόσῳ μᾶλλον ἀσύγγνωστοι, ὅσῳ ἂν ὦσι δυσανάλογοι εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις τοῦ σπουδαστοῦ· αὐτὲ ἐκφράζομεν ἡμετέραν ἰδέαν παραβάλλοντες τὴν διανοητικὴν τροφήν πρὸς τὴν σωματικὴν· γνωστὴ εἰς πάντας ἡ πρὸς Πλάτωνι (ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ) περὶ τούτου θεωρία. Καθὼς λοιπὸν ἡ σωματικὴ, οὕτω καὶ ἡ διανοητικὴ τροφή, δέον νὰ ἦ κατάλληλος τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ τοῦ νοῦς ἀναπτύξει· εἰς δεκαετῆ καὶ δωδεκαετῆ παιδία εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἑλληνικὴν Σχολὴν, ἔρει ἕνα τὸ ἀ. ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ δαπανᾷ εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν κυριωτέρων τύπων τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γλώσσης, εἰς ὀρθογραφικὰ γυμνάσματα καὶ πρακτικὰ ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν διφόρων μερῶν τοῦ λόγου, εἰς ἀριθμητικὰ προβλήματα, καλλιγραφικὰ δοκίμια, εἰς ἐκμάθησιν ἐπιτόμων βιογραφικῶν τῶν ἐνδοξατέρων ἀνδρῶν τῆς τε ἀρχαϊότη-

τος καὶ τῆς νέας ἡμῶν γενεᾶς, εἰς ἀποστήθισιν ἐμμέτρων διδακτικῶν μύθων, εἰς ἀπόκτησιν τῶν ἀπλουστέρων γεωγραφικῶν καὶ μυθολογικῶν γνώσεων, ἐν γένει εἰς πᾶν εἴ τι ἐμπνέει κλίσιν εἰς τὰ γράμματα, καὶ διεγείρει τὴν περιέργειαν καὶ τὴν φιλομάθειαν αὐτοῦ. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἡ πρὸ παντὸς ἄλλου ἑλληνικοῦ κειμένου ἐξήγησις τῶν ἀπλουστέρων ἱστορικῶν τεμαχίων τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Πηλαγίας Διαθήκης, καθὼς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τροπαρίων τῶν Ἁγίων, οὗς ἐφορᾷ αὐτὸς ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, οὐ μόνον ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς ὠφέλιμος ἤθελον εἶσθαι αὐτῷ, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ὁμαλοῦ ὕφους τῶν κειμένων τούτων, ἡ ἐξήγησις καὶ ἔτερπεν ἂν αὐτόν, καὶ ἐχρησίμευεν ὡς ζώπυρον τῆς φιλομαθείας αὐτοῦ. — Καὶ μὴ μοί τις ἀντιτάξῃ τὸ μὴ κλασικὸν τῶν κειμένων τούτων. Ἰκανῶς ἤδη ὠνάμεθα τοῦ πρὸς τὸ κλασικὸν ὕψος ὑπερβολικοῦ ἡμῶν ζήλου· ἄλλως τε ἐλευσεται ποτ' ἡμαρ, ἐν ᾧ κοροσθήσεται καὶ τῆς κλασικῆς καλλιτεχνίας. Οὕτω κάροπιμος ἤθελον εἶσθαι καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ τυπικοῦ μέρους τῆς Γραμματικῆς, διδασκομένου ὡς οἶόν τε ἄνευ πολλοῦ ζήλου εἰς τὴν ἐξυμνήσασθαι καὶ τῶν λεπτοτέρων ἀνωμαλιῶν καὶ ἐξυμνήσεων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ μάθῃ ὁ παῖς κατὰ τὸ γ' καὶ δ'. ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ. Τριετὴ δὲ καὶ τετραετὴ οὕτω δαπανώμενη, μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἰδιαζούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τοῦ διδάσκοντος ἕνα περιορισθῇ εἰς πᾶν τὸ ἀπέρητον καὶ οὐσιώδες, ἤθελε παρασκευάσει τὸν παῖδα, εἰ μὲν φιλολογώτερόν πως μέλλει ἀπτεσθαι τῆς σπουδῆς τῆς γλώσσης, κατὰλληλον εἰς ἀκρόασιν καὶ τῶν φιλοσοφικωτέρων θεωριῶν τῆς γλώσσης, εἰ δὲ τὸν κοινωνικὸν μέλλει ν' ἀσπασθῇ βίον, ἤθελε τὸν καταστήσει χρήσιμον καὶ ἔντιμον Μέλος τῆς Κοινωνίας.

Ταῦτα καίτοι πρὸ χρόνων προσβέβηκότες καὶ κηρύττοντες ἐν τε τοῖς συλλόγοις καὶ ἐν ταῖς ἐτησίοις ἐκθέσεσιν, ἐλαχίστην δυστυχῶς ἐφαρμογὴν ἐποιήσαμεθα μέχρι τοῦδε μετ' ὅλης τῆς ἐγκρίσεως καὶ συμπράξεως τῶν κατὰ καιροῦ Ἐφοριῶν (α)· διότι

(α) Γνωσταί εἰσιν εἰς τὸ φιλόμουσον Κοινὸν αἱ περὶ πρακτικωτάτας διδασκαλίας θεωρίαι τῶν πρώην Ἐφορῶν τῆς Σχολῆς Κ. Κ. Ἀλεξ. Καραθεοδωρῆ καὶ Κωνστ. Καραθεοδωρῆ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καθέδρας καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς πανηγύρεσι τῆς Σχολῆς διατρανωσάντων τὰ περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς διδακτικῆς μεθόδου φρονήματα αὐτῶν.

πεκλημένοι εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ἤναγκάζομεθα νὰ ἐποικοδομῶμεν ἐπὶ θεμελίων τεθειμένων ὑπὸ ἄλλων, θεμελίων παρεσκευασμένων ἢ λίαν θεωρητικῶς, ἄνευ πράξεως, ἢ πάντῃ πρακτικῶς, ἢ καὶ κατ' ἄμφω ἡμελημένως κατὰ τὴν τοιάνδε ἢ τοιάνδε διὰθεσιν τῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν κατωτέρων τάξεων ὄρισμένων προσώπων, παραλαμβάνοντων καὶ τούτων τοὺς περισσότερους μαθητὰς ἐστοιχειωμένους κατὰ ποιικίλῃ συστήματα ὑπὸ τοσούτων ἄλλων διδασκάλων τῆς τε πρωτεύουσῃς καὶ τῶν ἑξῶ μερῶν. Ἐν τούτοις οὐδόλως ἀποθαρρυνόμενοι καταδιώκομεν τὴν κατὰ μικρὸν καὶ ἐσκεμμένην μετὰ βρόμβοις τοῦ διδασκτικοῦ συστήματος, ἄνευ βιαίων κλονισμῶν καὶ μεταβάσεων ἐκ τοῦ ἐνδὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον. Εἶη δ' ἡμῖν ἀρωγὸν τὸ Θεῖον, διαφωτίζον τοὺς τὰ τῆς παιδείας διέποντας εἰς ἐκτίμησιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς μαθητιώσεως νεότητος, τῶν χρηστῶν τούτων ἐλπίδων τῆς ἐνεστώσεως γενεᾶς.

Περαιῶν τὸν περὶ τῶν μαθημάτων λόγον ἐκφράζω τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μοι συναδέλφους, τοὺς ἔλλογίμους διδασκάλους, διὰ τὴν εὐσυνειδήτην ἐκπλήρωσιν τῶν διδασκαλικῶν αὐτῶν καθηκόντων, καὶ τὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν, μεθ' ἧς ἐεργάσθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Σχολῇ καθηγήσεως αὐτῶν· ἰδίᾳ δὲ προσφέρω τὸν δίκαιον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Σχολῆς· τῷ θεοφιλεστάτῳ ἀγίῳ Παμφίλῳ, τῷ Ἀρχιερατικῶς προϊσταμένῳ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὅτι περικτηθέντος τοῦ τέως ἱεροδιδασκάλου τῆς Σχολῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαθημάτων, Ἐπισκόπου Λαμπράκου προχειρισθέντος, προθύμως ἀνεδέχθη τὴν διδασκαλίαν τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἕκαστῃ τῆς ἑβδομάδος ἐν ἑκάστῃ τάξει, καὶ μεταξὺ τῶν πολυειδῶν καθηκόντων αὐτοῦ κατώρθωσεν εὐσυνειδήτως νὰ ἐκτελῇ ἐπὶ δύο περίπου μῆνας ὅσα ἐν τῇ Σχολῇ ἀνεδέχθη ἔργα, δούς τρανὸν τεκμήριον, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κλήρῳ εὐρησθῆναι ἄνδρες ἀρκούμενοι εἰς μόνην τοῦ συνειδότης τὴν ἀμοιβήν, καὶ τὴν εὐχρησίησιν ὅτι καὶ αὐτοὶ συντελοῦσι κατὰ δύναμιν πρὸς τὴν θρησκευτικὴν μὀρφωσιν τῶν πνευματικῶν τέκνων αὐτῶν. Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος ἐπιφυλάττεται ἡ Σ. Ἐφορὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν, ἵνα μὴ διακόπῃται καὶ τοῦ ἀναγκασιοτάτου τούτου μαθήματος ἢ διδασκαλίας, ὡς δυστυχῶς συνέβη εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

*Ἠθικὴ διαγωγή, πειθαρχία καὶ τακτικὴ φοίτησις
τῶν μαθητῶν.*

Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ Διοργανισμοῦ τῆς Σχολῆς οὐσιώδης διαφορὰ ἐπέβη εἰς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τῶν μαθητῶν, ὀλιγίστους δὲ, ἀτιθάσσους ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἶπω, ὑπεχρέωσεν ἡ Σ. Ἐφορὰ ν' ἀποσυρθῶσιν, ἀφοῦ ἡ ἐν τῇ Σχολῇ δικαμονὴ αὐτῶν πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελῆσαι αὐτοὺς καὶ βλάβης ἠθικῆς περαιτέρως ἐγένετο εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς τῶν κατωτέρων τάξεων διὰ τοῦ κακοῦ αὐτῶν παραδείγματος. Τὸ μετ' ἐπισκευῆς δὲ κεκραμένον τοῦτο προβλεπτικὸν μέτρον τῆς Σ. Ἐφορίας, συνετέλεσεν, ἵνα οἱ τῶν ἀνωτέρων τάξεων μαθηταί, πλὴν τινῶν ἐξαιρέσεων ἐν τῇ 6^ῃ τάξει, ὡς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν αὐτῶν διαγωγὴν, τὴν ἐπιμελείαν καὶ τὴν τακτικὴν αὐτῶν φοίτησιν, οἱ ἐξέχοντες τῶν λοιπῶν, ἐξακολουθήσασθαι καὶ κατὰ τὸ ληξάν τοῦτο ἔτος τῆς μεταξὺ τῶν γονέων καὶ τῆς διευθύνσεως τακτικῆς συνηνοήσεως διὰ τῶν ἑβδομαδικῶν Ἐλέγχων, στελλομένων πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς.

Ἐπίσης καὶ οἱ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν τέλει ἐκάστου μηνός, ἐσχάτως δὲ κατὰ διμηνίαν εἰς ἐπήκοον τῆς Σ. Ἐφορίας ἀναγιγνωσκόμενοι Γενικοὶ Ἐλέγχοι οὐ μικρὰν ἐπήνεγκον ἐπὶ τὰ κρείττω ῥοπήν, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον, τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλῶν Ἀδελφῶν Δεπάστα λίαν φιλοτίμως προσενεγκόντων τῇ Σχολῇ χιλιάδας εὐσήμων, εἰσηγάγομεν ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε συνήθους πρὸς τὸ τιμωρεῖν κλίσεως, τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ βραβεύωνται καθ' ἑκάστην οἱ τῶν κατωτέρων τάξεων μαθηταὶ δι' εὐσήμων ἐπιμελείας, εὐταξίας καὶ τιμῆς, ἀνταλλασσομένων ὕστερον μὲν διάφορα ἀντικείμενα γραφικῆς ὕλης καὶ μὲν τερπνὰ βιβλία ἀναγνώσεως· τοῦθ' ὅπερ ἔφερε τὸ ἥδιστον ἀποτέλεσμα, ἵνα περιορισθῶσιν ἐπαισθητῶς αἱ παιδικαὶ ἀταξίαι κατὰ τὰς κενὰς ὥρας τῆς ἐν τῇ Σχολῇ δικιμονῆς τῶν μαθητῶν, καταγινομένων εἰς καλλιγραφικὰ καὶ ὀρθογραφικὰ δοκίμια ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἀμέσου ἀμοιβῆς.

Τὰ μάλιστα δ' εὐκόλυνεν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων ἡμῶν ἡ Σεβαστὴ Ἐφορὰ οὐ μόνον ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν

Γεν. Ἐλέγχων παρευρισκομένη, καὶ τὰς δεούσας ἐπιφέρουσα παρτηρήσεις καὶ πατρικὰς συμβουλὰς, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ σπουδῇ περιπτώσει προθύμως συμπράττουσα ἡμῖν, καὶ διηνεκῶς μεριμνῶσα περὶ τῆς ἐν ὑγιεὶ διδασκαλίᾳ καὶ χριστιανικῇ ἀνατροφῇ ἐκπαιδύσεως τῶν εἰς τὰ Σχολεῖα ταῦτα φοιτῶντων παιδῶν. Ὅθεν καθήκον ἱερὸν ἐκπληρῶν προσφέρω Αὐτῇ τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῆς Σχολῆς, ὅτι δραστηριῶς ἐθήρυσσε τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς, καὶ κύριον μέλημα ἔχουσα τὴν ὑλικὴν τε καὶ ἠθικὴν εὐημερίαν, προύνοησε καὶ διὰ τὸ μέλλον αὐτῆς, ἐξοικονομήσασα ἐνθεν μὲν τὰ πρὸς τὴν εἰς Ἀγγλίαν ἀποστολὴν τοῦ ὠρισμένου προσώπου, καὶ τὴν ἐκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος συντήρησιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενα χρήματα, ἐνθεν δὲ τὸ πρὸς τὴν ἀναπόφρευκτον καταστάσασα γενικὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐτοιμορρόπου ἤδη παλαιοῦ κτιρίου τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς ἀναγκαιοῦν ποσόν, ἕνα κατὰ τὰς προσεχεῖς διακοπὰς πραγματοποιήσῃ καὶ τοὺς μέχρι τοῦδε τοσάκεις ἐπαναληφθέντας καὶ ὑπὸ γενικῆς συνελεύσεως ἀποφασισθέντας, ἀλλ' ἕνεκα ἀχρηματίας οὐποὶ ἐκτελεσθέντας πόθους τῆς ἐντίμου Κοινότητος.

Τὸν αὐτὸν φόρον εὐγνωμοσύνης προσφέρει ἡ Σχολὴ καὶ εἰς τὰ ἐκτελεστικά Μέλῃ τῆς ἐνταῦθα Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, ὅτι καθ' ἣν ἀνέκαθεν ἐδειξεν μητρικὴν στοργὴν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς μαθητὰς τῆς Σχολῆς ταύτης, καὶ ἐφέτος περιέθελψεν τοὺς ἐνδεεστέρους τῶν μαθητῶν, ἐνδύσασα 75 πνίδας τοὺς ἀπορωτέρους, εἰς 125 δὲ, πρὸς τῶν θυρωρῶν, διανεύμασι ὑποδήματα κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων. Εἶθε ὁ πᾶσι τῶν ὀρφανῶν ἐπικούσας τῶν εὐχῶν τῶν ἐνδεῶν τούτων παιδῶν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιδαψιλεύσαι τὰ ἑλέη αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀδελφότητα ταύτην, τὴν ἀληθινὴν παρσυμβίχην τῶν ἐνδεῶν καὶ τῶν πασχόντων.

Ἀλληλοδιδασκικά.

Τὰ δὲ Ἀλληλοδιδασκικά ἡμῶν ἀπκριθμοῦσιν ἤδη τὸ μὲν κατὰ τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον 170 μαθητὰς, ἐξ ὧν τοὺς 130 παρόντας, τὸ δὲ ἐνταῦθα περὶ τοὺς 370, παρόντας δὲ περὶ τοὺς 260, ὧν ἡ Α' τάξις ἐκ 30 συγκειμένη μαθητῶν μέλλει κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας νὰ προβιβασθῇ εἰς τὸ Ἑλληνικόν, κατηρητισμένη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφὴν, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς

τὰ 4 πᾶθη τῆς ἀριθμητικῆς. Προστιθεμένου δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Ἀλληλοδιδασκικῆς μαθητῶν τῶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸ λήγον ἔτος εἰς τὰ Σχολεῖα ἡμῶν φοιτῶντων παιδῶν ἀνέβη εἰς 870, ἧτοι εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, εἰς ὃν καὶ πέρυσιν, ἐν τε τῷ συνόλῳ καὶ ἐν ταῖς καθ' ἕκαστα.

Βιβλιοθήκη.

Προσφοράς εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς ἔχω ν' ἀναγγείλω τὴν τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐν ἀντίτυπον τῶν τοῦ γ' τόμου ἐκδοσθέντων τριῶν τευχῶν τοῦ ὀμωνύμου αὐτοῦ περιοδικοῦ καὶ ἐν ἀντίτυπον τῆς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Βελιγρᾶδων Ἱστορικῆς Περιγραφῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βελιγρᾶδων, τὴν τοῦ φιλογενοῦς Κ. Ο. Νεγρεπόντου ἐξ 20 σωματίων τῆς ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Νικολαΐδου ἐκδομένης Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ἧς 18 μόνον τεύχη ἐλήφθησαν μέχρι τοῦδε, ἀνὰ 20 ἀντίτυπα ἀντὶ τῶν 24 τευχῶν ἐτησίου συνδρομῆς, τὴν τῆς ἐν Παρισίοις Ἐταιρίας πρὸς τὴν ἐν Γαλλίᾳ διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν, ἐξ ἑνὸς ἀντιτύπου τῆς ἐπετηρίδος αὐτῆς μετὰ τοῦ παρρητήματος, τὴν τοῦ ὀθωμανοδιδασκάλου ἡμῶν Κ. Α. Κωνσταντινίδου ἐκ δέκα ἀντιτύπων τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης Ὀθωμανικῆς Γραμματικῆς, πρὸς διανομὴν τοῖς ἐνδεεστεροῖς τῶν μαθητῶν, τὴν τῆς εὐγενοῦς κυρίας Ἀντιόπης Ψάθη ἐκ 18 ἀντιτύπων τοῦ 4. τόμου τῆς Ἑλλ. Χρηστομαθείας, τὴν τοῦ Κ. Ἡλ. Τανταλίδου, ἐξ ἑνὸς ἀντιτύπου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑπαγορευθέντος βίου τοῦ μακαρίτου Στεφάνου Καραθεοδωρῆ, τὴν τοῦ Κ. Β. Πολᾶδου Ἐθνογραφικῆν Διατριβὴν ὑπὸ Ἰ. Γ. Βασιματζίδου, τὴν τοῦ Πανοσιωτάτου Μεγ. Πρωτοσυγκέλου Κ. Ε. Κλεοβούλου «Ἀπάντησιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ παρὰ τῆς Ὑ. Πύλης ἀποσταλέντα ἔγγραφα περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος», τὴν τοῦ Κ. Ἰ. Ἀθανασιάδου, δύο ἀντίτυπα τῆς ὑπ' αὐτοῦ μεταφράσεως τῆς Εὐριπίδου Ἀλκῆστιδος καὶ τὴν τῶν τροφίμων τῆς Σχολῆς ἡμῶν Μ. Λασκάρεως, Γεωγραφίαν Κοκκῶν καὶ Δ. Ἰγγλέση, Πίνακα τοῦ ἀρχαίου Ἑλλ. Θεάτρου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν. Ἡ δὲ ἀξιοσεβέστατος κυρία Λουκία Καραθεοδωρῆ ἐξακολοθεῖ κατὰ τῆς πέμπουσα τὰ τοῦ τρέχοντος ἔτους τῆς Παρθώρας φυλλάδιον, καθὼς καὶ οἱ ἀξιότιμοι ΚΚ. συντάκται τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστῆρος ἐν ὁμα τῆς σπουδαίας

ἐφημερίδος αὐτῶν. Πρὸς οὗς πάντας ἐκφράζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Σχολῆς, εὐχόμεθα ἵνα ἴδωμεν κατ' ἔτος αὐξοῦντα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν δωρητῶν τῆς Βιβλιοθήκης πρὸς τὴν κατὰ μικρὸν αὐξήσῃ καὶ πλουτισμὸν αὐτῆς.

Κληροδοτήματα.—Συνδρομαί.

Κληροδοτήματα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἔχομεν τὸ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας Ἰπατίας Σεκιάρη ἐκ χιλίων φράγκων εἰς αἰώνιαν μνήμην τῆς αἰοδίδμου μητρὸς αὐτῆς Βιεροῦς Σκυλίτση, τῆς μακαρίας ἐκεῖνης καὶ ἐναρέτου ψυχῆς, ἥτις πρώτη κατὰ τὸ 1864 εἰσήγαγε τὸ ἔθιμον τῶν τοιοῦτων κληροδοτημάτων εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολήν, ἀποστείλασα αὐτῇ τεσσαράκοντα λίρας ὀθωμανικὰς εἰς αἰώνιαν μνήμην τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει συζύγου αὐτῆς Ἐμμ. Σκυλίτση ἡνωσθῆ δὲ ἤδη ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἡ τῆς φιλογενεστάτης Κ. Λουκίας Καραθεοδωρῆ γενναία προσφορά ἔξ ἑξήκοντα τεσσάρων λιρῶν ὀθωμανικῶν, προωρισμένη, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι μεταρρυθμίσει τῆς παιδαγωγικῆς μεθόδου. Ἡ δὲ Σχολὴ εἰς ἐνδειξίν τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῆς Ἀρχιερατικὴν τε Λειτουργίαν ἐπέτελεσε κατὰ τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἑορτῆν, τὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ὑπὲρ αἰώνιας ἀναπαύσεως τοῦ τε ἀειμνήστου εὐεργέτου αὐτῆς Κωζῆ Ἀγελάστου, καὶ τῶν αἰοδίδμων δωρητῶν αὐτῆς Ἐμμανουὴλ Σκυλίτση, Ἐμμανουὴλ Φραγκιάδου, Βασιλείου Κρικτόζου, Φραγκοῦλη Βερνουδάκη, Μαρίας Στερίου, Στεφάνου Καραθεοδωρῆ καὶ Βιεροῦς Σκυλίτση, καὶ ἱερὸν μνημόσνον ἐποίησε πρὸς αἰώνιαν μνήμην αὐτῶν. Ἔχοντες δ' ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἅπαξ γενομένης τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ 1864 καὶ ἐξῆς δὲν ἔλειψαν κατ' ἔτος κληροδοτήματα ὀλίγα ἢ πολλά, εὐελπιστοῦμεν ὅτι χρόνου προϊόντος ἔτι μᾶλλον γενικευόμενον τὸ χριστιανικὸν τοῦτο ἔθιμον, τὸ νὰ ἐνθυμῶνται δηλ. οἱ ἐκ τοῦ προσκαίρου τούτου εἰς τὸν αἰῶνιον μεταβαλόντες εἶον καὶ τοὺς ἐν τοῖς φιλανθρωπικοῖς καὶ ἐκπαιδευτικοῖς καταστήμασιν, οὐ μικρὸν θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν καταστημάτων, ὅσον εἰκάσαι ἐκ τοῦ μέγχοι τούτου κεφαλαίου τῶν κληροδοτημάτων συμποσομένου εἰς 400 περίπου λίρας ὀθωμανικὰς.

Ἐπίσης καὶ αἱ τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν συνδρομαί, ἐνορι-

μῶν τῶν μαθητῶν, ἐγένοντο καὶ ἐφέτος χάρις εἰς τὴν περὶ τούτου μέριμναν καὶ δραστήριον ἐνέργειαν τῶν ἀξιολύμων ἡμῶν Ἐφόρων. Ἡ δὲ Σχολὴ ἐκφράζουσα τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς πάντας τοὺς ὀπωσδήποτε συντελοῦντας πρὸς συντήρησιν αὐτῆς, ἐπικαλεῖται τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰψίστου ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Τοιαύτη ὑπῆρξε, Σεβαστῇ ὁμήγουρις, καὶ ἡ κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος γενικὴ κατάστασις τῆς ἐνοριακῆς ἡμῶν Σχολῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς φιλομούσου Κυβερνήσεως, τῆς πατρικῶς μεριμνώσης περὶ τῆς διανοητικῆς μορφώσεως πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ λαῶν. Δέκατον τοῦτ' ἐπινοῶντες ἔτος ἀφότου ἡ ἐνταῦθα ἐντιμὸς Κοινότης ἐνεπιστεῖθη ἡμῖν τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν μόρφωσιν τῶν εἰς τὰ Σχολεῖα ταῦτα φοιτῶντων παιδῶν, ὀφειλὴν ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ριψώμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πορείας τῆς Σχολῆς, καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν αὐτῆς νὰ φέρωμεν εἰς γνώσιν τῆς ἐντίμου Κοινότητος, ἵνα καὶ αὐτῇ ὡς κληροῦχος τοῦ πνευματικοῦ τούτου λήθου, εἰδυῖα κατὰ πόσον ἐκαρποφόρησαν αἱ δαπάναι αὐτῆς, ἐν γνώσει ἐνεργῆ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὰ δεόντα περὶ τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω προαγωγῆς τῆς Σχολῆς καὶ τῆς κατὰ μικρὸν ὑψώσεως αὐτῆς εἰς θέσιν προσήκουσαν τῷ αἰῶνι καὶ τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἀξιοπρεπείᾳ μεταξὺ τῶν περιστοιχοῦντων ἡμᾶς διαφόρων ἐθνῶν, νουὺς καὶ ἀνάκτορα ἐγειρόντων ὡς ἐνδικαιτήματα τῶν ἀβροδιαιτῶν ἐπηλύδων Μουσῶν, ἐνῶ αἱ Ἡερίδες καὶ Ἐλικωνιάδες, ἐν πενιχρῶς οἰκίσκοις μόλις ἀποζῶσιν ἐκ τῶν ἰδρώτων αὐτῶν. Φοβούμενος μὴ καταχρασθῶ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, ἢ ἐφ' ἱκανὴν ἤδη ὥραν ἔβαλον ὑπὸ δοκιμασίαν, περιορίζω τὸν λόγον εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ ἐπειδὴ τῶν ἀριθμῶν ἡ γλῶσσα εἶναι ἡ πειστικωτέρα, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ὁμιλήσω δι' ἀριθμῶν. Τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διδασκάλων εἶχεν ἡ Σχολὴ καὶ ὅτε παρελάβομεν τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, μαθητὰς δὲ εἶχεν 110 περίπου εἰς τὸ Ἑλληνικόν, περὶ δὲ τοὺς 250 εἰς τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων ἐδαπάνη κατὰ μῆνα ὑπὲρ τὰ 25 γρ. δι' ἑκάστον παῖδα, χωρὶς νὰ ἔχη παρ' αὐτῶν οὐδεμίαν χρηματικὴν συνδρομὴν, ἀλλ' ἐπαρκοῦσα εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἐκ τῆς μηνιαίας συντάξεως τῆς Ἐκκλησίας,

πῶν 4,000 γρ., καὶ ἐκ τῶν αὐτοπροαιρέτων συνδρομῶν τῶν ὁμογενῶν, τοσούτῳ ἀφθόνως γινομένων, ὥστε οὐχ ἅπαξ αἱ κατὰ καιροῦ Ἐφορίαι περιορίσθησαν νὰ λάθωσιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας μέγρος μόνον τῆς συντάξεως τῆς Σχολῆς, ὅσων δηλ. εἶχον ἀνάγκη ἕνα κλεισῶσαι τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν. Κανονισμόν εἶχε λίαν ἀτελῆ, ἐν τισὶ δὲ καὶ διαφωνοῦντα τῇ πορείᾳ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας· ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ἀπολυομένων σπανίως ὑπερέβαινε τοὺς 5—6 ὡς πρὸς δὲ τὴν τακτικὴν τῶν μαθητῶν φροντίσιν πλείονες τῶν 30 καὶ 40 ἀπουσιῶν ἐλάμβανον χώραν καθ' ἑκάστην. Τὴν σήμερον ἀριθμὸν διδασκάλων ἡ Σχολὴ διατηρεῖ τὸν αὐτόν, καὶ τοὶ ἀπὸ Σεπτεμβρίου τοῦ 1861 καὶ δεύτερον ἀλληλοδιδακτικὴν ἰδρύσασα ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τῆς συνοικίας ἐκείνης παιδῶν, μαθητὰς δὲ ἀριθμεῖ ἤδη ἐπὶ τριετίαν καὶ τετραετίαν περὶ τοὺς 900, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων μόλις δέκα γρόσια δαπανᾷ κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον παιδᾶ, εἰσπράττει δὲ πρᾶ τῶν εὐπορούντων μαθητῶν, οἷους οὐκ ὀλίγους ἔχει ἡ Σχολὴ, εἴτε εἰς συνδρομάς, εἴτε εἰς δικαιώματα Εἰσιτηρίων, Ἐλέγχων, Ἐνδεικτικῶν καὶ Ἀπολυτηρίων 20—25 χιλιάδας γροσίων κατ' ἔτος. Καὶ ὅμως μεθ' ὅλας ταύτας τὰς οἰκονομίας καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς μόλις ἐπαρκεῖ εἰς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένων ἐν ταῖς εἰσπράξεσιν αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ προϊόντος τοῦ γοροῦ τοῦ κατ' ἔτος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Κυριῶν τῆς Φιλοπρωτοῦ Ἀδελφότητος διδομένου· καὶ διατί; Διότι αἱ συνδρομαὶ τῶν ὁμογενῶν θάβουσι κατ' ἀντιπεπονηθότα λόγον τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ κύκλου τῶν μαθημάτων· διότι ἀπὸ τινων ἐτῶν ἕνεκα γνωστῶν λόγων ἤρξαντο ν' ἐπικαλῶνται τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἑνοριτῶν ἡμῶν καὶ ἄλλων Σχολῶν Ἐφορίαι ὑπὸ διαφόρους τίτλους, πρὸς αἷ οὔτοι ὡς φιλογενεῖς, ἔμποροί τε καὶ μὴ, οὐτ' ἠδύναντο οὐτ' ἔπρεπε ν' ἀρῶνται τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν· μαθητὰς δ' ἀπέλυε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ διετίαν καὶ αὐθις ἀνὰ 6—8· καὶ ἴσως ὅα ἐξηκολούθει ἐπὶ πλεόν ἢ αὐτῇ τῶν πραγμάτων κατάστασις, ἂν ἡ Ἐφορὶα τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1861 ἴδοῦσα ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἑνοριτῶν ἐν παντελεῖ διέκειντο ἀγνοίᾳ τῆς καταστάσεως τῶν Σχολείων τούτων μὴ δυνάμενοι νὰ πρερυρεθῶσιν εἰς τὰς κατὰ

ἰούλιον γινομένης γενικᾶς ἐξετάσεως ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῶν ἐξοχῶν, ὃν μετέθετε τὰς ἐξετάσεις ταύτας εἰς τὸ τέλος τῆς χειμερινῆς ἐξαμηνίας, τῇ συγκαταθέσει τῆς Ἐφορεπιτροπῆς τῆς ἱερ. Ἐκκλ. τῶν *Εἰσοδίων*. Ἡ μεταθέσις δ' αὐτῇ ἐπήνεγκε τὰς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου συμβάσας γνωστὰς ἐκείνας παραχὰς, αἵτινες ἠλάττωσαν μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος ἀπολυομένων εἰς τρεῖς μόνους, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἐχρησίμυσαν ὡς ἐνδόσιμον, ἕνα ἡ Ἐφορὶα προβῆ εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ τέως ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοῦ τῶν Σχολείων τούτων, καὶ συντάξῃ νέον πληρέστερον Κανονισμόν περιεκτικὸν τῶν εἰς ἕκαστον ἐπιβαλλομένων χρεῶν. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τούτου Κανονισμοῦ ἀρχεται νέα περίοδος ἐν τῇ Σχολῇ, περίοδος μαρτυροῦσα τρανῶς κατὰ πῶσον ὠφέλιμοί εἰσιν οἱ νόμοι, αὐστηρῶς τηρούμενοι, καὶ μάλιστα νόμοι ἀπαθῶς καὶ πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον συντεταγμένοι, πρῶτον παρὰδειγμα τῆς πρὸς τοὺς νόμους ταύτης εὐλαβείας διδούσης τῆς Διοικητικῆς ἡμῶν Ἀρχῆς τῆς Σεβαστῆς Ἐφορίας, κατὰ τὸ πινάκειον ἐκείνου,

Νόμος ἀπάντων βασιλεῦς, θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.

Ἐκτοτε ὁμαλωτέρη κατέστη ἡ τριβὴ ἡμῶν, μόνον κανόνα καὶ γνώμονα τῶν πράξεων ἡμῶν ἐχόντων τὸν Κανονισμόν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ὡς ὑπ' ἀλανθάστου πυξίδος καθοδηγούμενων. Ἐκτοτε ἰδίως κῦξησεν ἐπαισθητῶς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Σχολὴν φοιτῶντων, ὥστε ἠναγκάσθη ἡ Ἐφορὶα κατὰ τὸ 1866, τυχοῦσα γενναίων κληροδοτημάτων, νέαν πτέρυγα νὰ προσθήσῃ εἰς τὸ παλαιὸν κτίριον τῆς Σχολῆς, χωρητικὴν 150 περίπου παιδῶν· ἀναλόγως δ' ἔκτισε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ἀπολυομένων ἢ ἀποφοιτῶντων, ἀριθμοῦμένων κατὰ δεκάδας καὶ δωδεκάδας, ὥστε ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1860—1864 μόλις εἰς 25 ἀναβαίνει ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1865 καὶ ἐξῆς συμποσοῦται εἰς 98, ἧτοι εἰς 20 περίπου κατ' ἔτος. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπάγεται καὶ ἡ παρὰ τῆς Σεβ. Ἐφορίας ἐπιπόνησις χρηματικῶν βοθημάτων ἐκ μέρους τῶν εὐπορούντων μαθητῶν, καὶ τὸ ἔθιμον τῶν κληροδοτημάτων.

Τοιαύτη τίς ἐστιν, ὡς ἐν εἰκόνι, ἡ κατὰ τὴν δεκαετίαν ταύτην πορεία τῆς Σχολῆς· πορεία, ὡς ἕκαστος βλέπει, ἀνταποκρινομένη εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας τῆς ἐντίμου Κοινότη-

τος, και ἐπαμειβομένη τὰς προσπάθειάς και τὰς δαπάνας αὐτῆς, ἔφειλομένη δὲ πρὸ πάντων εἰς τὴν θείαν ἀρωγὴν και ἀντίληψιν, ἣν οὐδέποτε ἐπαυσάμεθα ἐπικαλούμενοι Ἐφοροὶ τε και διδάσκαλοι ὅσοι δ' ἐπ' ἀνθρώποις, και εἰς τὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν τῶν Καθηγητῶν και τὸν ζῆλον τῶν κατὰ καιροῦς Ἐφόρων, και τὴν ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν καταστημάτων τούτων διηνεκῆ αὐτῶν μέριμναν, και δὴ και εἰς τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτηρὸς τῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐφορευσάντων, πάντα δεύτερον τιθεμένων τοῦ κοινου συμφέροντος και τῆς εὐημερίας τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων. Ἄμεσος κοινωνὸς και ἐκτελεστής τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐφορίας χρηματίσας κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, και ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐκτιμῆσας τὴν φιλογένειαν και τὴν αὐταπάρνησιν τῶν κατὰ καιροῦς συγκροτησάντων τὴν διοικητικῆν τῶν Σχολείων τούτων Ἀρχὴν, συγχάριω τῇ ἐντίμῳ Κοινοῦτι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν τῶν μελλόντων ἠ' ἐκπροσωπῶσιν αὐτὴν ἐν τῇ ἐποπτείᾳ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων, και εὐχαριστῶν και αὐθις τῷ Παναγᾷθῳ Θεῷ δι' ἃ ἐπεδαψιλεύσατο τῇ Σχολῇ ἀγαθὰ, εὐχομαι, ἵνα και ἐν τῷ μέλλοντι περισκεπῆ και φρουρῆ αὐτὴν, ὡς και πάντα τὰ τοῦ Γένους ἡμῶν ἐκπαιδευτήρια, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ μισοκάλου, πρὸς εὐκλειαν μὲν τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν Γένους, δόξαν δὲ και τιμὴν τοῦ παναγίου αὐτοῦ ὀνόματος. Ἀμήν.

Ἐν Σταυροδρομίῳ Κων]πόλεως τῇ 16 Φεβρουαρίου 1869.

Ὁ Σχολάρχης

Γ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

Προσλαλιὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τοῦ ς'. μετὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων, τῇ 23 Φεβρουαρίου 1869.

Φιλόχριστος και φιλόμουσος ὁμῆγυρις.

Δεδοξαμένος και αἰνετὸς ὁ πατὴρ τῶν φῶτων και θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ και φιλόγαθον πρόνοιαν συναγαγὼν και πάλιν ἡμᾶς ὑγιαίνοντας εἰς τὸν εὐφορον τούτον και ἀγλαὸν τῆς παιδείας ἀγρόν, ἵνα θερίσωμεν ἐπ' εὐλογίαις τὸν ἐπ' εὐλογίαις ἐνσπαρέντα θεοδώρητον σπόρον τῶν γραμμάτων καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν ἐπιγῆς ἀγαθῆς και καλλιάρπου, τῆς εὐφροῦς και εὐσεβοῦς ὁμογενοῦς γενέτης, παρ' ἧς γονεὺς και συμπολίται και πάντων πρώτων ἢ πνευματικῆ γενέτειρα, ἡ Ἐκκλησία, οὐ μόνον ταύτην τὴν, καθάπερ προεισαγωγὴν εἰς τὰ ἄδυστα τῆς ἐπιστήμης, προκαταρκτικὴν και στοιχειώδη καλλιέργειαν και καρποδοσίαν ἀπεκδεχόμεθα, ἀλλὰ, τῷ χρόνῳ προϊόντι, και τῆς τοῦ Κυρίου δεξιᾶς ἐνδυναμόσεως, καρποὺς πολλοὺς δαψιλεστέροους και τελειοτέροους, τῶν μεγάλων τῆς κλεινῆς ἡμῶν πατρίδος ἑλπίδων ἀξίους.

Αἱ δημοτελεῖς και ἐνιαύσιαι συγκομιδαὶ τοιούτων θερισμῶν πνευματικῶν τοσοῦτῳ δικαιοτέροον εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν τῆς ἡμῶν Μετρούτητος και πάντων τῶν συνερχομένων ἀγαθῶν σπορέων τε και θεριστῶν, μεθ' ὅσης θυμηδίας και ἀγαλλιᾶσεως ἀναλογιζόμεθα, ὅτι κατ' ἔτος ἐξ ἐκάστου τῶν μεγάλων και μικρῶν διδακτηρίων, καθάπερ ἐκ παντοίων μᾶλλον ἢ ἥττον εὐφόρων ἀγρῶν, εἰς τὸν ἐθνικὸν σιτοβολῶνα γένου και ἀεὶ τελειοτέροου σίτου συναγομένου, τοῦ βαρυτίμου σίτου τῆς ἐν Χριστῷ ὀρθῆς και συστηματικῆς παιδείας, ἡρέμα και κατὰ μικρὸν τὸ εὐσεβὲς και μεγαλόφρον Γένος ἀναπτύσσεται μὲν ἰδιωτικῶς, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν εἴτε εἰδικῶς εἴτ' ἔγκυκλοπαιδικῶς παιδευομένων, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διαοίας και τὴν περὶ τὰ ἡμερώτερα και θεοφιλή και μεμνουςόμενα ἦθ' ἄ-

κατ' ἄρτους δὲ καὶ κοινωρικῶς ὑπὸ τῆν τριπλῆν ἐποφῆν τῆς θρησκείας, τῆς καιρωτικῆς καὶ τῆς λοιπῆς ἀστυκιοβιωτικῆς εὐημερίας· καὶ διὰ τοιαύτης ἀναπτύξεως πληροὶ τὴν ἐπίγῃ ἀπολυτὸν σκοπιμότητα τοῦ χριστιανοῦ, τοῦ γύσει καὶ χάριτι προσωρισμένου εἰς τὸ διαβιοῦν ἐν ἑαυτῷ καὶ δι' ἑαυτὸν, ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ διὰ τοὺς συμπολίτας, ἐν τῷ Θεῷ καὶ διὰ τὸν Θεόν. Καὶ ἀληθῶς, ὀρθῶς ἐξεταζόμενον τοιοῦτο φαίνεται τὸ συστατικὸν στοιχείον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζωῆς καὶ τελειώσεως τοῦ λογικοῦ καὶ θεοεικέλου ἀνθρώπου, ἀρχῆθεν οὐκ εἰς ἄλλο κεκλημένου, ἀλλ' ἢ εἰς τὸ εὐημερῆσαι μὲν καθ' ἑαυτὸν ἐν τῇ ἑαυτοῦ πνευματικῇ τε καὶ σωματικῇ ἀναπτύξει, μεγαλυνθῆναι δὲ ἐκ τῆ τοῦ πλησίον τελειότητι διὰ πολιτείας εὐνομοῦ καὶ δικαιοφλοῦς, κοινὰ καὶ ἰσχυρὰ ποιούσης τὰ περικρὰ καὶ ὀλιγοδρανῆ προσόντα τοῦ ἀτόμου διὰ τοῦ κοινωρικοῦ φακοῦ, ἐνδοξασθῆναι δὲ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν τελειωθῆναι ἠθικῶς ἐν τῇ κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ μέγρι καὶ θεώσεως ὑψώσατος τῆν ἀνθρωπότητα Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πνευματικῇ καὶ λογικῇ λατρείᾳ τῆς θρησκείας, ἧς τὸ ἔργον καὶ τὸ τέλος ἐστὶ τὸ πιστῶς ἀποτυπῶσαι καὶ ἐγκατοπτρίσαι ἐν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἡμῶν πρὸς καιρὸν καὶ αἰωνίως αὐτὰς τὰς ροεράς καὶ ἠθικὰς τελειότητας τοῦ ὑπερτελείου τῶν ὄντων, οὐ καθ' ὁμοίωσιν ἐπλάσθημεν καὶ ἀεπλάσθημεν καὶ διὰ τῆς ὁμοιώσεως σωζόμεθα.

Οὗτός ἐστιν ὁ λόγος, ἀγαπητοί, δι' ὃν τὰ γράμματα καὶ ἡ παιδεία πάντα καὶ πάντοτε ἐθεραπεύθησαν, καὶ διαφερόντως ἐτιμῆθησαν, καὶ ὑπεράνω θησαυρῶν καὶ λίθων τιμαλφῶν καὶ τῶν βασιλικῶν διαδημάτων καὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἐτέθησαν, οὐ μόνον ἑαυτῶν ἕνεκα, ὡς ροερὸν καὶ ἄγιον ἀπαύγασμα τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ὀρθὴ παιδεία, τρέφουσα τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, γίγνεται ἐν αὐτῷ σοφῇ μήτηρ καὶ ἐργάτις πάσης τέχνης καὶ προόδου καὶ εὐημερίας καὶ παντοίας τελειότητος, καὶ περὶ πάντα σῶμ-βουλος καὶ βοηθὸς ἀγαθωτάτη καὶ σωτηριώδης. Καὶ διὰ τοῦτο οὔτε ἄτομον, οὔτε ἔθνος, οὔτε βασιλεία, ἀλλ' οὐδὲ ἐκκλησία δύναται ἀληθῶς καὶ μονίμως λαμπρυνθῆναι καὶ κραταιωθῆναι χωρὶς ἐπιστήμης καὶ παιδείας, ἐκδιδασκούσης οὐχ ἥκιστα τὸν θεῖον νόμον καὶ τὰ λοιπὰ μυστήρια τῆς γένεως

καὶ τῶν αἰσθήσεων τὸν κόσμον. Ὁ δὲ μείζωνος χαρᾶς καὶ δόξης πρόξενον ὑμῖν τοῖς ἐν τοῖς κόλλοις τῆς ἀληθινῆς θρησκείας ἐν παιδείᾳ καὶ ρουθεσίᾳ Κυρίου ἐκπαιδευομένοις μερακιῶσι ἐκεῖνὸ ἔστυν· οὐ γὰρ ἂν εἰσέλθῃ καὶ κατασκηνώσῃ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ ἀληθινὴ καὶ κατ' ἐπίγνωσιν καὶ ζῶσα καὶ τελεία πίστις τοῦ χριστιανοῦ, ἐκεῖ ὡς φωτεινὴ καὶ ζωοπάρχοτος θερμότης, συγκατασκηνοῦσα καὶ ἡ θεία χάρις, δίδωσιν ἀσηπτον ζῶην ταῖς κοινωρίαις, ὥστ' ἐπιζῆν καὶ θάλλειν καὶ μετὰ πολλὰς καταστροφὰς τοῦ πέριξ κόσμου. Καὶ ἐπομένως σχολαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας, ἐπιστήμια ἐκ τοιούτων σχολῶν ἀποβρέουσαι, παῖδες καὶ μεράκια ἐν τοιαύταις σχολαῖς διδασκόμενα, καὶ κοινωρία κατ' αὐτὰς καὶ δι' αὐτῶν ὀνυμζομένη καὶ τελειομένη, τοῦτο ἔχουσι τὸ ἀνεκτίμητον πλεονέκτημα, ὅτι, παρασκευάζοντα πολίτας ἠθικῶς τελειότερους καὶ παρὰ τῷ Θεῷ τιμιωτέρους, ἐφεδράζουσι τὴν πολιτείαν ἐπὶ βάσεως ἐδραίας καὶ εἰς αἰῶνας ἀδιασείστου, τῆς θείας εὐλογίας καὶ χάριτος.

Ἴδού, τεκνία περισπούδαστα, τίρος χάριν προθυμότητος κατὰ πᾶν ἔτος συνερχόμεθα ἐπὶ τῇ πανδημῷ ἐξετάσει καὶ εὐφημίᾳ καὶ βραβεύσει τῶν μαθητευομένων εὐσεβοῦντων παιδῶν τῆς πατρίδος, ὧν ἐν ταῖς ἐμμελέσιν ἐρωταποκρίσεις ὑπαραγινώσκομεν καὶ προσρῶμεν ἤδη τοῦ ἐνδοξοῦ μέλλοντος τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους τὸν θεοχαρίτωτον καὶ βέβαιον ἀρραβῶνα. Εὐφραίνεσθε τοῖνυν, ὧ προσφιλεῖς παῖδες τῆς εὐσεβείας, καὶ δοξάζετε ὀλοφύχως τοῦ Θεοῦ τὴν ἀγαθότητα, παρ' ἧς δωρηθέντες οὕτω φιλοτίμως καὶ γενναίως προστάτας καὶ θεοφιλῶς ἐκπαιδευόμενοι παρὰ σοφῶν καὶ φιλοπόρων ἱεροφαντῶν τῆς ἐπιστήμης, ἤρξασθε τοῦν τεῦθεν καταβάλλειν καὶ συγκρητιδοῦν τὸν ἀδιάσειστον θέμελλον τῆς ἐφελῆς λαμπρότητος τῆς Ἐκκλησίας τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ τῆς λοιπῆς καιρωτικῆς εὐκλείας καὶ ἰσχύος τοῦ ὀρθοδόξου Γένους. Ὅτι πρὸς δὲ τῶν τηλικούτων δωρεῶν τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, μέμνησθε διὰ παντὸς ἐνγυμνοεῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑμῶν προστάταις καὶ κουροτρόφοις καὶ τῆς ὑμῶν ρεθῆτος πρώτους καὶ μερίστοις ἐνεργεταῖς γερομένοισι· καὶ σπεύδετε νυχθημερὸν ἐν ἀκαμάτῳ ζήλῳ καὶ μετὰ φιλοτιμίας ἐμπρεποδῆς ρεαταῖς ψυχαῖς, σπεύδετε εἰς τὸν προκειμένον ἀγῶνα τῆς Σχο-

λης και του βίου, να γένησθε υιοί φωτός και αληθείας και πρακτικής σοφίας.

Ο δὲ πάντων τῶν ἀγαθῶν παράγωγος Πρύτανης χαρίζοιτο ὑμῖν και τοῖς διδάσκουσιν ὑμῶς και πᾶσι τοῖς προστάταις και πάσῃ τῇ ἐδολογημένη ταύτῃ συνοικίᾳ ἀγιασμόν ψυχῶν, φωτισμόν γνώσεως και ἐπιστήμης ὑγιούς, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς και τὰ ἐπουράνια. Γένοιτο.

Οἱ κατά τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἀπολυθέντες μαθηταί.

Γεώργιος Ἀθανασίου	Γεώργιος Κωνσταντίνου
Ἀθαρ. Σγούτας (α)	Σταῦρος Νικολάου
Δημ. Ἀντωνίου	Καλοῦδιος Χρήστου
Ἀγαθ. Ἀνδρέου	Ἀχ. Πυρνέας
Δημ. Βασιλειάδης	Δικαῖος Δικαιάδης
Μιλτ. Ἀποστολίδης	Νικ. Ι. Βιτάλης
Ἄνδρ. Χαραλάμπου	Ἀλέξ. Σγούτας
Νικόλ. Μαρέγγος	Κωνστ. Καλλίας
Νικόλ. Κουμαριανός	Μιλτ. Κωνσταντινίδης
- και Ἀλέξ. Πρατσάνος.

Οἱ βραβευθέντες μαθηταί τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ

Ἀριστεύοντες.

Γεώργιος Ἀθανασίου	Γ. Κωνσταντίνου
Δ. Ἀντωνίου	Σταῦρος Νικολάου
Ἀγαθ. Ἀνδρέου	Ἀχ. Πυρνέας
Νικόλ. Μαρέγγος	Ἀλέξ. Σγούτας
Νικόλ. Κουμαριανός	Κωνστ. Καλλίας
- και Μιλτ. Κωνσταντινίδης.

Εὐδοκιοῦντες.

Δημ. Βασιλειάδης	Δ. Δικαιάδης
- και Ἀλ. Πρατσάνος.

(α) Δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὰς ἐξετάσεις.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ

Αριστεύτες.

Λεων. Σαβδόπουλος καὶ Μιλτ. Τζηράς.

Εὐδοκιμοῦντες.

Χρ. Δημητρίου Ἰάκωβος Γαβριήλ
Ἰω. Παπαζεϊδῆς Νικόλ. Κωνσταντινίδης
Δ. Κούης Πέτρος Σταύρου
Ἄλ. Ἀδαμίδης Κωνσ. Μηλιώτης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Γ'.

Αριστεύτες.

Ἰω. Πανταζῆς Ἰω. Χώτζης (κατὰ β' λόγον)
Σάββας Βασιλείου (κ.β' λόγον) Νικόλ. Γιαννίδης
Στ. Πηλείδης Χαράλ. Χ. Ἰωάννου
Παν. Ἀντίπας Στέφ. Ζώτου
Στέφ. Τσίπης Μιχ. Ψάθης
Ἄνας. Χώτζης Πέτρος Μαργαρίτης

Εὐδοκιμοῦντες.

Γ. Ἐμμανουήλ Α. Καρακάσης
Σπυρ. Δημητρίου Ἠλ. Βλτσαμάκης
Μ. Ἰωάννου Βασ. Κρασάς
Δ. Πέτρου Νικ. Ἀλεξίου
Μιλτ. Μελαγχρινός Ἰωσήφ Γεωργίου.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Δ'

Αριστεύτες.

Ἰω. Διαμαντίδης (κ. β' λόγον) Α. Μαυρογορδάτος
Νικ. Κωνσταντίνου Θεμ. Γιαννίδης
Ματθ. Ἰωάννου Χαράλ. Ἰωάννου
Συμ. Ἀπέργης Ἰω. Μποστάντζόγλου
Δημ. Θωμάδ. Ἄδ. Σαρτίνσκαϊ

Ἄδ. Ἀνδρεάδης Νικ. Ἰγγλέσης
Μιλτ. Γεωργίου Μ. Σαράφης
Ν. Σγουρίδης Ἰω. Κωνσταντίνου
Ἠλ. Λύτσικας Νικ. Καπλάνογλου.

Εὐδοκιμοῦντες.

Ἄναστ. Δεστουιάνος Ἰ. Γκείλης
Ἄδ. Μιχαηλίδαι Μ. Ξυδιᾶς
Στέφ. Ζυγομαλάς Σπυρ. Κωνσταντινίδης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Ε'.

Αριστεύτες.

Γεώργιος Π. Παντελής Ἰω. Γεωργαντόπουλος
Δημ. Σωφρονιάδης Δημ. Π. Ἰωάννου
Νικ. Θράπας Κ. Ἀναστασίου
Γ. Ἀντωνίου Ἄλ. Ἰωάννου
Στέφ. Δημητρίου Δημοσθ. Παπᾶ Βασιλείου
Ἄρ. Ἰωαννίδης (κατὰ β' λόγον) Περ. Βεζύρης
Μ. Τρανός Νικ. Σπανδωνῆς
καὶ Ἰω. Στάης.

Εὐδοκιμοῦντες.

Θεόδ. Ἀνέστη Νικ. Νικολετόπουλος
Β. Θεοδώρου Μ. Ἀνδρέου
Σταμ. Ἰωάννου Στέφ. Λαμπριδῆς
Κ. Φετάλας Στ. Καπλάνογλου
καὶ Ἰω. Κωνσταντίνου.

Οί ἐντίμου μνείας ἄξιοι κριθέντες.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ.

Μιλτ. Ἀποστολίδης Ἄνδρ. Χαραλάμπου
καὶ Ν. Βιτάλης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ.

Νικ. Δημητρίου Ἰω. Ἰατρόπουλος
καὶ Ν. Στεφάνου.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Γ΄.

Περ. Μακρῆς Κ. Ραφόπουλος
Παν. Παπαδόπουλος Κ. Δημητριάδης (κατὰ β΄ λόγον)
Ἄμβρ. Σπυράκης καὶ Δ. Καρύδης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Δ΄.

Γ. Ἀναγνωστιάδης Ἰάκ. Βιτάλης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Ε΄.

Στέφ. Παπαδόπουλος Κλ. Χ. Μεταξᾶς
καὶ Ν. Γρηγορίου.

Οί λαβόντες τὰ ἐτήσια βραβεῖα κοσμιότητος.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ

Ἰω. Γιαννιῶς Δ. Δρομοκαίτης
καὶ Ν. Φωτάκης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Γ΄.

Κωνστ. Καλογρηᾶς Ἀλέξ. Γιαννιῶς.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Δ΄.

Ἐμμ. Γιαννιῶς Δημ. Ψιακῆς
καὶ Ἄνδρ. Ψιακῆς.

Α΄. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τ ὦ ν

Φιλομούσων Συνδρομητῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1867—68.

Α. Βαλλιάνος	Gr. 1650	Ε. Α. Καράβας	Gr. 300
Π. Σεκιάρης	» 1650	Θ. Γενιδουνιάς	» 465
Ζαφειρ. καὶ Ζηρίφης	» 3000	Χρηστάκης Β. Ζωγράφος »	1500
Α. Π. Μαυρογορδάτος	» 550	Ἀγέλας καὶ Βούρος »	4400
Κρικότσος κ. Βαλσαμ.	» 550	Χ. Γ. Κωνσταντινίδης »	4100
Ἄθηνογένης	» 275	Ζ. Μ. Χρυσοθελώνης	» 410
Σωκρ. Ὀμηρος	» 410	Λαυρέντιος Παπᾶ	» 498
Καστέλλης	» 410	Δ. Δημητρακόπουλος	» 500
Θεοχαρίδης	» 220	Ἐταιρεία ἄτμου. Στένης »	330
Υἱοὶ Χ. Θεολόγου	» 165	Agence Orientale	» 550
Ἄθ. Νικολαΐδου	» 440	Ν. Ἄκατος	» 200
Γ. Διαλεγμένος	» 478	Α. Βλαστός	» 550
Ζάνος καὶ Σαράφης	» 440	Société Générale	» 1100
Μαυρογορδ. κ. Βλέσσας »	440	Π. Ν. Στερίου	» 550
Ἐμμ. Φάχρης	» 550	Πνιατέλης	» 220
Συγγρὸς καὶ Κορωνιός »	4400	Στ. Ἀγέλαστος	» 200
Ζ. Σ. Σεβαστόπουλος	» 330	Ἐλιάσκος	» 498
Γ. Ταμβάκος	» 4100	Δ. Καλθοκορέσης	» 400
Ἰ. Θεοδωρίδης	» 500	Κωνσταντινίδης	» 98
Δ. Κοκκῶνης	» 465	Κάρταλης	» 200
Μιχ. Γκιώνης	» 440	Κ. Παπαδόπουλος	» 410
Σκυλίτσας κ. Εὐγενίδης »	220	Ἀγέλαστος	» 150
Ι. Κοντόσταυλος	» 220	Θ. Σουβατζόγλου	» 275
Α. Ἰγγλέσης	» 550	Ἄλ. Σεβαστόπουλος	» 300
Α. Σβορώνος	» 220	Β. Σουβατζόγλου	» 440
Ζ. Στεφάνοβικ	» 4500	Ι. Σκουλούδης	» 410
Στέφ. Ράλλης	» 4100	Ἀλεξιάδης	» 98
Κ. Κεσανλῆς	» 410	Θ. Τούμπας	» 200
Ι. Σισμάνογλους	» 4100	Σεβαστή Δ. Τσόλα	» 450
Π. Καμάρας κ. Κλάδος »	4100	Παντολ. Περσομεσίτης »	330
Μ. Σβορώνος	» 410	Μ. Κρίκης	» 220
Ν. Μαλανδράκης	» 410	Κ. Καραθεοδωρῆ	» 250
Ἄθ. Ἀδαμαντίδης	» 330	Κ. Καλλιιάδης	» 220

ΒΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Συνδρομαὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν
τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1867—68.

Γεώρ. Δημητριάδης . . .	»	120
Δημ. Δεκαβάλλας . . .	»	120
Ἄριστ. Νεδέλκου . . .	»	60
Ν. Δαστουγιάνου . . .	»	66
Ὁ αὐτὸς τὸ περιπλέον τοῦ δικαίωματος τῶν Ἐνδεικτικῶν . . .	»	20
Νικόλ. Ἐλευθερίου . . .	»	120
Γεώρ. Τζαγκαράς . . .	»	60
Ν. Νικολέσσης . . .	»	60
Κωνστ. Εὐαγγέλου . . .	»	220
Ν. Σ. Ζυγομαλάς . . .	»	120
Δημ. Κορδοκούλης . . .	»	120
Π. Πορτοκάλης . . .	»	490
Μιχ. Κατουμάς . . .	»	44
Θ. Αργυρόπουλος . . .	»	330
Ὁ αὐτὸς τὸ περιπλέον τοῦ δικαίωματος τῶν Ἐνδεικτικῶν . . .	»	160
Θ. Μπουταντζόγλου . . .	»	200
Ὁ αὐτὸς τὸ περιπλέον τοῦ δικαίωματος τῶν Ἐνδεικτικῶν . . .	»	20
Στᾶμ. Γιαννίδης . . .	»	495
Ὁ αὐτὸς τὸ περιπλέον τοῦ δικαίωματος τῶν Ἐνδεικτικῶν . . .	»	240
Γεώρ. Χρήστου Μωραλιώτου	»	120
Ἐλευθ. Δ. Χρυσόπουλος . . .	»	66
Ἰω. Καλεργιάδης . . .	»	66
Π. Μηλιώτης . . .	»	165
Β. Μουρόπουλος . . .	»	165
Αὐτ. Κοσμέτος . . .	»	165
Ἄριστ. Ψάθης . . .	»	165
Γεώρ. Κρασάς . . .	»	165
Σ. Σωφρονιάδης . . .	»	165
Ἐλένη Σπανδωνῆ . . .	»	119
Ἄριστ. Ζώτου . . .	»	165
Κωνστ. Τσίπης . . .	»	165
Θεόδ. Παπαζαϊδῆς . . .	»	165
Ἄνδρ. Καστοριάδης . . .	»	105
Β. Μπατράγκας . . .	»	165
Ἰω. Διαμαντίδης . . .	»	120
Π. Ζημπερῆς . . .	»	275
Γ. Χ. Ἰωάννου . . .	»	330
Ἰω. Τρωϊάνος . . .	»	110
Κ. Χρηστίδης . . .	»	165
Κωνστ. Τζηρᾶς . . .	»	165
Δ. Μαρκορίτης . . .	»	165
Γεώρ. Νεγρεπόντης . . .	»	330
Ἰω. Φωτιάκης . . .	»	165
Κωνστ. Ἰωάννου . . .	»	165
Κωνστ. Κωνσταντινίδης . . .	»	165
Χρ. Σταυρῆς Σγουρίδης . . .	»	165
Γ. Σφορακῆς . . .	»	165
Ν. Σ. Ζυγομαλάς . . .	»	165
Ἀθ. Γ. Σιώτου . . .	»	125
Ἰω. Βιτάλης . . .	»	120
Βασίλ. Σαράνης . . .	»	160
Νικόλ. Μελετιάδης . . .	»	165
Γ. Κ. Πενέζης . . .	»	165
Μαρία Καπλανάγλου . . .	»	165

Χρ. Ζωγράφος . . .	»	110	Χρῆστος Καλούδιου . Γρ.	60
Χ. Στεφόπουλος . . .	»	165	Θωμᾶς Μιχαήλ . . .	» 120
Ν. Ψιγκῆς . . .	»	336	Ἄβρ. Μαλιάκας . . .	» 165
Ὁ αὐτὸς τὸ περιπλέον τοῦ δικαίωματος τῶν Ἐνδεικτικῶν . . .	»	24	Ν. Αδαμίδης . . .	» 150
			Τριῶν γονέων μνηαία συνδρομῆς . . .	» 30

SISMANOGLIO

Γ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Κληροδοτήματα.

Ἡ Κυρία Δουκία Καραθεοδωρῆ	Λίρας ἑθωμανικῆς	64
Ἡ Κυρία Ὑπατία Σσκιάρη	Φράγκα	4000

Σημ. Αἱ λοιπαὶ εἰσπραχθῆσόμεναι συνδρομαὶ τοῦ ἔτους τούτου δημοσιευθήσονται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ